

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Anastasij pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

neni. Plurimos vero eorum & suæ sequaces impietatis, atq; illorum doctores inuestigatio nra reperit, vigilatia diuulgauit, autoritas & celsura coercuit, q̄s potuimus emendare correximus. Et ut danaret Manichæum cū pdicatione & disciplinis suis publica in ecclesia pfessione, & manus suæ subscriptioe cōpulimus, & ita de voragine impietatis suæ cōfessos p̄nitentia cōcedēdo leuauimus. Aliquāti vero q̄ ita se demerferūt, vt nullū his auxiliātis remediū posset subuenire, subditi legibus scdm christianorum principū cōstituta, ne sanctū gregē sua cōtagione polluerēt, per publicos iudices p̄petuo sunt exilio relegati, & oia q̄ tā in scriptis q̄ in occultis traditionibus suis habēt, p̄phana vel turpia, vt nosset p̄p̄us qd refugeret, aut vitaret, oculis chfianæ plebis certa manifestatioe pbauimus, adeo vt ipse q̄ dicebat ep̄s à nobis tētus p̄deret flagitiosa in suis mysterijs q̄ teneret, sicut gestoz vs series poterit edocere. Ad instructionē em̄ vestrā etiam ipsa direximus, qbus relictis, oia q̄ à nobis dephēsa sunt, nosse poteritis. Et q̄ aliquātos de his q̄s ne absoluerent, arctior reatus inuoluerat cognouimus aufugisse, hinc ad dilectionē vestrā ep̄lam misimus, vt effecta certior sanctitas v̄ra sollicitus agere dignei & cautius, necubi Manichææ puerfatis hoies plebes vestras facultatē ledēdi, & huius sacrilegij possint inuenire doctores. Aliter em̄ nobis cōmissos regere nō possumus, nisi hos q̄ sunt puerfi doctores & pditi, zelo fidei dñicæ p̄sequamur, & à suis mētibus (ne pestis hæc latius diuulget) fæueritate q̄ possumus abscondamus. Vnde hortor dilectionē vestrā, obtestor, & moneo, vt q̄ debetis & potestis sollicitudine vigilete ad inuestigādos eos, necubi occultādi se reperiāt facultatē. Hi fratres valde cauēdi sunt, ne dñicū gregē puerfatis qbus possunt cōtaminare valeant. Sūt ergo q̄ dā eoz veste sua oues significātes, interius vero lupi rapaces existūt, q̄s iuxta veritatis vocem ex fructibus eoz debemus agnoscere. Qñ aut̄ cœperint assumere impietatē, illud qd occultābit̄ in illis aperit̄, & dolus ois fit oibus manifestus. Inueniunt̄ q̄q; infirmæ fidei hoies, & q̄ diuinas lectioes sitiunt, secū eos in pditionē p̄cipitāt, dissipāt em̄ & vituperāt patrū disciplinas, & relinquūt sc̄tas scripturas ad suā pditionē, q̄s (vt p̄dictū est) debemus p̄uidere, & ab his multum cauere, ne in malitia sui aliq̄ occupati cōcidāt de sua firmitate. Saluto itaq; vos fr̄es, & oēs que vobiscū bñ sentiūt ecclesias. Nos q̄q; vt mō facitis, & alloquamini peto crebrius l̄ris, & frequētius de fide & de bona inrētionē vestrā, atq; sospitate lætificare, vt gaudiū cōe habeamus, & dño pari voto fideliter seruiamus. Data Nonas Octobris, Archadio & Bautone, IIII. cōsulib.

¶ Anastasij papæ Neriano nobilissimo viro directā ep̄stola.

Dilectissimo fratri Neriano Anastasius. Multa mihi in oibus fidei & bonitatis tuæ literis causa gaudij est, q̄ tantū studiū circa religionis cultū exhibes, & dñi sacerdotis tuis in partibus adiuuare studes, vnde & dño gratias ago, q̄ te ad hoc instigar, & vt p̄seuerabilē in bonis opibus te faciat exoro, nos tñ & in prosperis, & in aduersis deū laudare magnifice oportet, eiusq; sub potēti humiliari manu, vt in tpe vos tribulatiois iuxta beatū Petrū ap̄lm cōfortet & exaltet. Fraternalitatis ergo vestræ afflictio quā de amissioe parentū vestroz vos habuisse audiuimus, tātā nobis causam m̄ceroris iniecit, vt quia nos de duobus charitas vnū fecit, cor nrm̄ in v̄ris specialiter tribulatioibus sentiremus, Sed in hoc dolore multū me cōsolata ē sc̄t̄itatis tuæ ad animū res deducta, q̄a & patiēter ferre tristitiā decet, & de morte plebis tuę vlt̄erius lōgā nō h̄re m̄estitiā. Ne tñ aliq̄ adhuc tribulatio in v̄ra mēte resideat, hortor q̄scere à dolore, q̄a indecēs est de illis t̄dio afflictiois addici, q̄s credēdū ē ad verā moriēdo vitā puenire. Habēt forsitan illi iustā lōgi doloris excusationē q̄ vitā alterā nesciunt, q̄ de hoc seculo ad melius eē trāsitū nō cōfidunt. Nos aut̄ q̄ nouimus, qui hoc credimus & docemus cōtristari nimirū de obeūtibus nō debemus, ne qd̄ apud alios pietatis tenet speciē, hoc nobis magis in culpa sit. Nā diffidētia qd̄ammodo genus est cōtra hoc qd̄ quisq; p̄dicator q̄rit iustitiā amās, dicēte ap̄lo, Nolumus aut̄ vos ignorare de dormiētibus, vt nō cōtristemini sicut & ceteri qui spem nō habēt. Hac itaq; frater charissime rōne p̄specta, studendū nobis est ne (sicut diximus) de mortuis affligamur, si affectū viuētibus impēdamus, quibus & pietas ad vtilitatē, & sit ad fructū dilectio. De pone ergo charissime m̄cerorē, & assume sp̄ualē fructū lætitiæ ad vtilitatē sanctæ dei ecclesiæ, seruorūq; eius profectū, & vitæ eius quæcūq; sint spacia æternis diuinisq; officijs illustrare contēde, vt qui insignē te p̄stitit reddat sibi p̄ secula seculoz clariorē. Data. VII. Idus Iunij, Theodosio, Augusto, VII. & Palladio, IIII. cōsulibus.

¶ Incipiunt capitula Innocentiū papæ.

¶ De pacis osculo dando post consec̄ta mysteria.	Cap. primū.	¶ De fermento quod ciuitatis tantum presbyteris dirigatur	5
¶ De noibus añ p̄cē sacerdoti nō recitādis.	2	¶ De inerguminis baptizatas	6
¶ Quod non debeant baptizati, nisi ab ep̄scopo consignari.	3	¶ De p̄nitentibus.	7
¶ Quod rite omni sabbato ieiunetur.	4	¶ De ep̄stola sancti Iacobi apostoli, in qua p̄ infirmis orare p̄cipitur.	8
		f 4	Innocen-